

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

230. Quidam Sacerdos consecrauit sanguinem non consecrata Hostia, postea pœnitentia ductus vult illam consecrare; quæritur, an debeat consecrare etiam aliud vinum? Et quid, si Sacerdos post ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

pietis, & id absolutè continetur in sola specie panis, aut vini: & propterea Sacerdos cum primum sumit speciem panis, percipit gratiam, quæ ex hoc sacramento provenit, vt *tr. 11. disp. 2.* in fine dictum est: at verò Eucharistia provt est sacrificium consistit in viva quadam expressione Sacrificij creventi, ac proinde non censetur omnino absolutè peractum, donec ad vivum exprimat Passio Christi Domini, & effusio Sanguinis eius: unde non obtinetur fructus Sacrificij, aut saltem non totus, licet hostia mysticè macata sit per consecrationem panis, & vini, modo explicato, & propterea quoties consecratur panis, obligat strictè præceptum consecrandi Calicem.

5. Sed licet ego ex dictis huic sententiæ negativæ, vt dixi, adheream, existimo tamen opinionem affirmativam probabilem esse; sicut etiam existimo probabilem esse sententiam afferentium, præceptum consecrandi in vtraque specie esse Ecclesiasticum, licet sententia afferens esse diuinum sit probabilior, & cui ego adharreo, & cui adharret nouissimè Dicastillus de *Sacram. tom. 1. tract. 1. dub. 13. n. 2, 3, 8.* & recentiores communiter.

6. His suppositis, ad secundum dubium propositum in titulo resolutionis respondeo negativè, nempe Sacerdotem in Missa consecrantem Hostiam sine Calice non posse accipere stipendium pro illa Missa; & ratio est, quia vt alibi firmavimus, dantes stipendium, volunt applicationem, & fructum sacrificij Missæ certum, & non postum sub opinione: ergo Sacerdos non potest licitè accipere stipendium certum pro fructu incerto; nam si dantes stipendium hoc scirent, vti que illud non probarent.

Alibi supra in Resol. 42. §. Et ideo. & in Resol. 13. à §. His suppositis, & in aliis Res. & §§. eorum annotatio- num.

RESOL. CCXXX.

Quidam Sacerdos consecrauit Sanguinem, non consecrauit Hostiam, postea penitentia ductus vult illam consecrare; quaritur, an etiam debeat consecrare aliud vinum?

Et quid, si Sacerdos post consecrationem vtriusque speciei aduersat Hostiam non esse ex legitima materia, sed ex hordeo, vel corrupta materia, an inquam, in tali casu sit repetenda consecratio vtriusque speciei?

Et an si ante consecrationem Hostia, & Vini Sacerdos agnoscat Hostiam non esse triticicam, vel esse corruptam, quid est faciendum?

Et cursum docetur, quod si Sacerdos existens in Altari recordetur se non esse ieiunium, possit pergere, licet id aduertat ante consecrationem.

Et an, quando defectus in vtriusque consecratione accidisset, & panis, aut vinum sumptum iam esset, non debeat alia materia consecratio suppleri ex eo, quod iam Sacerdos ieiunius non esset; & quia tunc, vt vera non fuit factum, nec perfectum, nec imperfectum Sacrificium, sed totum fuit factum.

Sed aduerte, obsecro, quid est faciendum, quando nondum fractum est ieiunium, si tunc fortasse ex defectu intentionis, vel forme neutram speciem Sacerdos non consecrauit; tenebitur ne Sacerdos secretè iterare, & consecrare, antequam sumat species non consecratas, ne perseueret in inchoata fictione, nec sumendi potum, & cibum per modum Sacramenti, quod verum Sacramentum non est?

Et an detur ratio veri Sacrificij, si prius consecratur vinum, deinde panis?

Et vtrum, si post consecrationem panis Sacerdoti immineret periculum vitæ, teneatur vinum consecrare, inchoatum, & imperfectum remaneat Sacrificium? Ex part. 10. tract. 12. Misc. 2. Ref. 13.

§. 1. **Q**uestio procedit, etiam si Sacerdos v. g. post consecrationem vtriusque speciei aduertat an inquam in tali casu sit repetenda consecratio vtriusque speciei? Sapientissimus P. Suarez, *de his. sect. 1. §. Atque ex his*: magis propendet, vt fiat consecratio vtriusque speciei, eò quod ordo Consecrationum videatur Sacrificio essentialis, qui non seruetur, si in eo casu non consecratur vinum de nouo. Et hanc sententiam tenet Nugnus *in 3. part. in. 1. q. 83. art. 6. dub. 2. post concl. 1.* & Villalob. *in Summa. tom. 1. tr. 8. diff. ult. 3. 2. n. 3.* vbi sic ait: [Si el Sacerdote antes de la cõsagracion aduertie que la hostia est u corrupta, ò no era de trigo, quitada aquella panna otra, y la ponga en su lugar, y la ofrezca por lo menos mentalmente, y prosiga del lugar donde dexa segun el Missal Romano, mas si lo aduertie despues de cõsagrada, ò auendola recebido, tome otra, y haga la ofrenda, como dicho, y comience la cõsagracion desde las palabras, *Qui prius quam pateretur*; y tome la primeta despues de auer recebido la sangre, ò de la à otro que la reciba, ò la gñe con reuerencia. Y no haze al caso si tomò ya la primera, que no està ayuno, para recibir la segunda, porque es de mayor importancia la perfeccion del Sacrificio, que recebir ayuno. Mas si aduertio en ello despues de auer recebido la sangre, ha de poner de nuevo pan, y vino con agua, y ofrecelo, y cõsagrar, comengando desde las palabras *Qui prius quam pateretur* tomar ambas las especies, y proseguir la Missa: lo qual se haze, porque el Sacrificio no queda imperfecto, y se guarde el orden devido.]

2. Verum ego magis adharreo contrariæ sententiæ, quam tueretur Dicastillus, de *Sacram. tom. 1. tr. 1. disp. 4. dub. 95. n. 293.* Gaspar Hurtados, de *Sacram. Missæ. disp. 4. diff. 13.* vbi sic ait: Si fõntes realitia Sacerdotis; aut quia panis non fuit triticus, & tempore Consecrationis non fuit agnitus, non consecratur Hostia, sed tantum vinum; postea consecranda est hostia, vt essentialiter perficiatur sacrificium, & non est necessarium postea iterum aliud vinum post Hostiam consecrare, quia ad perfectionem essentialem Sacrificij non est necessarium, quod prius consecratur Hostia, quam vinum, nam consecratione vtriusque, quocumque ordine facta, mixtum mysticè homo Christus separatione mystica Corporis, & Sanguinis inter se vi verborum consecrationis facta. Ita ille; cui adde ex eadem Societate Ioannem Præpositum *in 3. part. quest. 83. art. 6. n. 192.* & Micolium, *in Summa. tract. 5. cap. 6. n. 4.* licet asserent: [Si ante de la cõsagracion del Caliz, se conosciò, que la Hostia es de cenada, ò està cortompida, aunque sea de trigo, ha de poner otra de pan de trigo, y no la auiendo, ha de cessar la Missa; y si cõto se entendiessè despues de la cõsagracion del vino, que se ponga otra Hostia, y se cõsagre sola, sin boluer à cõsagrar otro vino, porque el orden no es de essencia, ni tan necesario, que en semejante caso no se cuple sin el. Idem etiam docet Garcias *in Summa. tract. 3. diff. ult. 9. dub. 2. pññ. 4. num. 38.* Vide etiam Ludouicum à San Iuan, de *Sacram. Euchar. quest. 7. art. 16. diff. 8.*

3. Nec obstat dicere, quòd ex hac opinione sequeretur, quòd, quo casu defectus fuerit in vtraque materia, & vñque post consecrationem aduertatur; non sit necessarium supplendus: responderet Præpositus ita esse, si rationem Sacrificij spectemus, & obligationem ortam ex iure diuino ad perfectionem Sacrificij, quia nullum fuit Sacrificium etiam inchoatum: ergo nulla est obligatio ex iure diuino illud perficiendi: immò, si sumpta sit Hostia non consecrata;

